

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Antonii De Escobar Et Mendoza, Vallisoletani,
Societatis Iesv Theologi, Vniversæ Theologiæ Moralis,
Receptiores Absqve Lite Sententiæ nec-non
Problematicæ Disquisitiones ... Tomus ...**

**Escobar y Mendoza, Antonio de
Lugduni, 1652-1663**

Cap. 3. De Compostellano Iubilæo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80513](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80513)

Sectio I. De Iubilæo receptiores sentent. 3

13 Romanus igitur verè pœnitentes & confessi per triginta continuos dies, siue interpolatos visitantes præfatas quatuor Ecclesias semel in die: & aduenas seu peregrinos per quindecim, plenissimam consequuntur indulgentiam. Quid si iterum, & iterum hoc opus iniunctum repetant? Tones sanè eandem indulgentiam illi consequentur. Nauar. notab. 32. num. 46. Et ex Bullis euidenter constat.

14 Verùm non qualibet Indulgentiæ, sed solum plenariæ, (etiam ad instar Iubilæi concessæ à sede Apostolicâ, vel illius autoritate) suspenduntur. Constat ex Extrauag. *Quemadmodum*, & ex Bulla Gregorij Decimiertij quæ incipit, *Quoniam sancti Iubilæi*, quam ad verbum refert Nauar. notab. 33. Igitur omnes indulgentiæ plenariæ præter eas quæ Romæ obtinentur, suspenduntur omnes, inquam, Indulgentiæ plenariæ in fauorem viuorum concessæ. Quia hæc obstatæ possunt Iubilæi concessioni. Secus verò plenariæ Indulgentiæ, quæ per modum suffragij possunt vita functis applicari. Quia hæc consecutio Iubilæi consecutionem minimè retardat. Laym. lib. 5. tract. 7. cap. ult. in principio.

15 Attamen ab hac generali exceptione Compostellanum Iubilæum excipitur ex Breui quodam Sixti V. dato Romæ die 15. Aprilis anno 1589. qui in Ecclesia Compostellana habetur.

16 Suspenduntur præterea omnes facultates & indulta quæcunque, causa querendæ indulgentiæ plenariæ concessæ: qualia reputantur illa tantum, quorum fit mentio in Extrauag. *Quemadmodum*. Scilicet facultas eligendi Confessarium cum potestate absoluedi à reſeruat, Censuris, & aliis pœnis, commutandi vota, vel in eis dispensandi, remittendi, seu componendi malè ablata. Quia hæc frequenter concedi assolent gratia Iubilæi consequendi, & moraliter necessaria sunt ad illius commodam consecutionem. Castro Pal. tom. 4. tractat. 24. p. 12. §. 1. numero 9.

17 Vnde facultates eligendi Confessarium absque illa facultate absoluedi à reſeruat non suspenduntur. Neque item quæ cum illa qualitate habentur, modo non sint à Pontifice, vel eius autoritate concessæ: sed concessæ sint Episcopis, aliisque Prælatiſ autoritate Ordinaria vten- tibus. Nec suspenduntur facultates remittendi, vel componendi incerta, si malè ablata non sint. Nec alia facultates, & indulta edendi oua ac lacticia tempore Quadragesimæ, celebrandi in Altari portatili extra Ecclesiam, vel tempore interditi, & similia. Nauar. notab. 28. per totum.

CAPVT III.

De Compostellano Iubilæo.

18 Nono millesimo, centesimo, septuagesimo nono, septimo Kalendas Iulij Alexander Tertius Pontifex maximus Bullam expedit, quæ incipit, *Regis æterni*, in qua primum refert, Calixtum Secundum suum prædecessorem concessisse omnibus & Mend. Theol. Moral. T. III.

omnibus Christi fidelibus, & singulis sexus utriusque verè pœnitentibus & confessis Ecclesiam S. Iacobi in Compostella inuidentibus, in anno, quo festum Apostoli in Dominica acciderit, à Circumcisionis vigilia ac per integrum illum annum usque ad diem eiusdem Circumcisionis & per totum diem in fine illius anni, in diebus, quibus magis eis placuerit, visitare: Ut omnes, & singulas peccatorum indulgentias, & remissiones etiam plenarias, quas visitantes Ecclesias & Basilicas Urbis & extra Urbem Romæ anno Iubilæi consequerentur, cum facultate deputandi Confessores, qui ad dictam Ecclesiam pro consequenda indulgentiâ eiusmodi confluentes etiam in casibus Apostolicæ sedis reſeruatibus absoluerent: ac etiam eisdem Christi fidelibus in eiusdem S. Iacobi, & Translatione corporis sui ac dedicationis eiusdem Ecclesiæ festiuitatibus, Ecclesiam præfatam à primis Vesperis usque ad secundas, & per totum diem inclusiue deuotè visitantibus annuatim, ut plenariam indulgentiam omnium peccatorum suorum, de quibus corde contriti, & ore confessi fuerint, consequerentur perpetuis futuris temporibus duraturam concessisse.

19 Ipse adiicit Alexander. Nos igitur ad hoc prædecessorum nostrorum S. mem. eiusdem Calixti Papæ ac Eugenij & Anastasij vestigiis inhaerentes, ad gloriam omnipotentis Dei, totiusque Religionis Christianæ augmentum, qui ipsius gloriosum Apostolum ad eius Ecclesiam Compostellanam huiusmodi deuotionis causa de diuersis mundi partibus, dimissis parentibus, amicis, liberis, patriâ, ac aliis temporalibus bonis, per mare terramque continuè confluent, in numero copioso: quique animarum salutem supremis desideramus affectibus, & dignis volumus honoribus frequentari: & ut ipsi Christi fideles in eadem se recognoscant Ecclesia Christi muneribus reſectos, de Omnipotentis Dei misericordiâ, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum, eius autoritate confisi, omnes, & singulas prædictas Indulgentias, & Iubilæum ipsum eodem modo, quo Romana Ecclesia habet, etiam se letetur Compostellana Ecclesia pro singulari Beati Iacobi deuotione tenere, anno videlicet, quo, ut præferetur, festum dicti Apostoli Iacobi in Dominica venerit, & per totum annum integrum, ut præmittitur; necnon in diebus illis, scilicet S. Iacobi, & translatione corporis sui, & dedicationis eiusdem Ecclesiæ plenariam indulgentiam annuatim consequantur, visitantes prædictam Ecclesiam, ut præferitur. Autoritate Apostolica, & ex certa scientia approbamus, roboramus, & confirmamus, ac perpetuè firmitatis robur tenere in perpetuum decernimus: & insuper illas de nouo eisdem modo & forma, in omnibus, & per omnia, ut supra concessum fuit, concedimus, & indulgemus, & perpetuis volumus futuris temporibus duraturas: non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis.

20 Extenore Iubilæi colligo primò commorantes Compostella posse sicuti aduenas Iubilæum lucrari. Quia generaliter dicitur: Omnibus, & singulis utriusque sexus fidelibus. En quia hoc Iubilæum concessum est ad Romani similitudinem, quod quidem non solum exteri, sed & incolæ lucrantur. Absolum enim rationi esset, ut incolæ spirituali fructu priuarentur, quo exteri fruuntur.

A 2 Colli

SCOBAR
Theol. Moral.
TOM. III. IN
F. IV.

20 Commorantes Compostella lucrari Iubilæum possunt.

4 Theologiae Moralis Lib. XIX.

21 Colligo secundo, cum festum D. Iacobi incidit in Dominicam, & Iubilaeum toto anno durat, incolae non teneri per dies triginta Ecclesiam inuisere, sed semel solummodo. Quia neque Calixtus, neque Alexander illam trigelimum, seu quindecimam visitationem postularunt: sed solum visitationem, quae necessario de vna vice debet intelligi.

22 Patet tertio, peregrinos morte in itinere peruenientes, & Religiosos perpetuam clausuram obtinentes non posse Iubilaeum lucrari. Quia non exequuntur opus iniunctum, nempe Basilicam D. Iacobi visitationem. Scio, Iubilaeum Romanum praefatis impeditis concedi: At id fuit fauor specialis à Clemente Quarto & ab aliis successoribus expressus, cuius Alexander III. non meminit.

23 Eligio quarto, Iubilaeum Compustellanum non suspendere, sicut Romanum, gratias, & facultates. Quia haec suspensio non fuit annexa Romano Iubilaeo tempore, quo Compustellanus concessus fuit: neque Compustellanus Romano est similis nisi in indulgentiis, ac facultatibus, non in restrictionibus.

24 Constat quinto, hoc Iubilaeum eodem anno pluries obtineri posse. Quia particula, *In diebus quibus ei placuerit* satis indicat. Cum enim non dixerit Alexander, *In die* sed *in diebus*, tacite innuit, pluribus diebus obtineri Indulgentiam posse.

25 Liqueat sexto, potestatem absoluenti à reſeruatīs extendi ad reſeruata Episcopis, ac Religioſum Praeſatis, niſi noua conceſſione fuerit limitata. Quia Alexander conceſſit facultatem eligendi Confeſſarium qui abſoluat à caſibus etiam Apoſtolice ſedi reſeruatis. Ergo à fortiore à reſeruatis aliis Praeſatis poterit quis abſolui.

CAPVT IV.

De duarum hebdomadarum Iubilaeo.

26 SSOLET Pontifex cum Ecclesia aliqua graui persecutione urgetur concedere iis qui processibus ab Ordinario indictis assunt, vel Ecclesias, aut Ecclesiam ab ipso designatam inuiserint ibique preces pro fidei exaltatione, extirpatione haereticum, Principumque Christianorum pace deuote profuderint, sacramque Eucharistiam aliqua die ex duabus assignatis hebdomadis susceperint, eleemosynamque pro cuiusque deuotione erogauerint, necnon ieiunauerint feriâ quartâ, sextâ, & Sabbatho vnius ex duabus hebdomadis, indulgentiam plenariam, sicut in anno sancto Romani Iubilaei. At si aliquis ob infirmam valetudinem, professionem, aliamve causam non potuerit praefata exequi: conceditur Confessario facultas, omnia, ac singula in opus pium, prout sibi visum fuerit, commutandi. Cui quidem Confessario ab Ordinario approbato delegatur potestas absoluenti ab omnibus censuris, & poenis à iure vel ab homine in foro conscientiae, & à quicquidque criminibus quantum grauib, etiam in Bulla Coenae expressis.

sis. Necnon quaelibet vota excepto voto Castitatis & Religionis, commutandi.

27 Ut lucrari valeas hoc Iubilaeum, necessarium tibi processioni interesse, vel Ecclesiam, seu Ecclesias designatas inuisere, & preces deuote pro augmento fidei, haereticum extirpatione, eius lucrationem, Ecclesia inuisenda.

28 Eleemosyna gerenda est, non qualem exigit tuus status (et si id praestantius sit) sed qualem elemtua dictauerit denotio. Sa. vers. Indulgentia, nullo mero 4.

29 Feriâ quartâ, sextâ, ac Sabbatho ieiunium debes operam dare licet adulescens, vel sis, vel senectute gravis. Quia hoc non est praecceptum, sed consilium pro concessione Indulgentiae requisitum. Laym. tract. 7. cap. 8. dub. 8.

30 Sufficit ieiunium aliis debitum. Quia id obtinuit consuetudo, cum saepe videamus, hoc Iubilaeum in Quatuor temporum hebdomada, & in Quadagesima publicari. Idem dixerim de Communione Paschali. Henric. lib. 7. cap. 10. num. 5. Comitoli. lib. 1. quest. moral. quest. 38. Laym. lib. 5. tract. 7. cap. 8. dub. 6. num. 13.

31 Teneris sacram Synaxim recipere primâ ex tribus quindecim diebus Dominicâ, vel alio die sequenti hebdomadae. Non est autem necessarium, Communionem reliquis iniunctis praemittere, sed potes praemittere, vel postponere pro libito. Mihi placet, consultius esse praemittere, ut ex fructu per Communionem acquisito reliqua opera digniora existant. Scio tamen, aliis placere magis, Communionem postponendam, ut reliqua opera indicta ad sacram Communionem disponant, qua suscepta securius Indulgentia obineatur.

32 Sufficit, vltimum iniunctum opus in gratia fieri. Attamen consultius curabis, ut liber à peccato lethali omnia iniuncta exequaris operam opus in ra. Vnde si mortali te oneratum sentias, Confessionem praemittere, quam non solum post Iubilaeum indictum, sed ante illius indictionem vno vel altero die gerere potes iuxta receptam consuetudinem; neque teneris postmodum Confessionem repetere, si in mortale non incidas. Laym. tract. 7. c. 8. dub. 1. m. 6.

33 Poteris Iubilaei tempore commutare vota in eam materiam, quam ipse, vel alius vir doctus postmodum iudicauerit expedire. Quia commutatio eo casu commutatio intra tempus Iubilaei essentialiter perficitur: cum materia commutationis nem natura saltem in genere subrogetur; tamen in particulari, & expresse non determinetur. Viuald. aliquid tempus. part. 3. cap. 14. num. 40. Graff. Sarr. & alij, quos sequitur Sanch. lib. 4. de voto. cap. 54. num. 31. & 32.

34 Si manifestata sunt vota Iubilaei tempore, dilataque est commutatio, ob causam nempe ut Confessarius maturius consideret, & Iubilaei vota postmodum fieri potest. Quia ea petitione, & manifestatione votorum manifestatio causa est inchoata, & commutatio differatur iurisdictioni obtemperata, quam poterit Confessarius ex causa, postmodum tempore exercere: Suar. tom. 2. medium fieri de Religione tractatu de voto. lib. 6. cap. 1. potest.

35 Facta commutatione, votum extinctum est, nec reuiuiscit. Licet postmodum Iubilaeum non lucrois. Quia potuit confessarius votum commutare ea conditione, ut commutatio vim obtineat, peractis his operibus, quae in Iubilaeo praeposita sunt lucrationi.